

den heeft? De heer **Bult** antwoordt hierop, dat verschillende vogelsoorten andere nabootsen en zulk een nieuw aangeleerd wijsje wordt steeds herhaald.

De heren **Mientjes** en **Dijkstra** hebben in een koeiendrinkbak in België een 10-tal volwassen landsalamanders aangetroffen. Deze konden, nadat ze hun nakomelingschap 'ter wereld' gebracht hadden, door de hoge rand van de bak deze niet meer verlaten. Ze werden hieruit in vrijheid gesteld, echter enkele larven van deze soort werden voor studie meegenomen en aan de vergadering getoond. Opmerkelijk is, dat de volwassen landsalamander een rolronde staart heeft, terwijl zijn larven een brede zwemstaart bezitten. **Br. Arnoud** merkt op, dat deze verandering ook min of meer optreedt bij watersalamanders, zodra ze na het eierenleggen het water verlaten.

De heren **Coonen** en **Sterken** brachten een aantal voorjaarsplanten 'ter vergadering, o.a. *Primula elatior* en *veris*, slanke- en gewone sleutelbloem. De eerste soort groeit hier algemeen op vochtige plaatsen, onder bomen, de laatste volop in de zon in het kalkgrasland. Zaden van veel *Primula*-soorten ontkiemen slechts indien ze in het licht liggen en nadat ze enige dagen aan de vorst blootgesteld zijn geweest. De laatste factor is niet zo geheimzinnig als hij wel lijkt. Zaden kunnen slechts ontkiemen als de kiem instaat is water op te nemen. Doordat de zaadhuid van een groot aantal zaden ondoordringbaar is voor water, kunnen dergelijke zaden pas ontkiemen als deze huid beschadigd is. Dit kan o.a. gebeuren door vorst. Op zichzelf is het feit, dat zaden bij gedeelten over een periode van enige jaren ontkiemen voor de soort nuttig. Immers, zou door slechte weersomstandigheden een bepaalde soort dreigen vernietigd te worden, dan kunnen kiemplanten, welke in de daarop volgende jaren opkomen, het verlies weer goed maken. Zaden van talrijke Alpenplanten en niet alleen van *Primula*, kiemen zoals verscheidene liefhebbers tot hun teleurstelling ondervonden hebben, bijzonder slecht. Gunstige resultaten worden verkregen door deze zaden enige dagen in het vriesbakje van de koelkast te leggen en ze vervolgens pas uit te zaaien.

Het was de heer **van der Kruk** opgevallen, dat er in dit voorjaar zo verbazend veel

kiemplanten van de Esdoorn opkomen. Hij vermoedt nu dat dit in verband staat met de afgelopen strenge winter.

Broeder Arnoud merkte op, dat de vruchten van de Sleedoorn erg wrang zijn, maar dat deze, tenminste volgens de literatuur, na een vorstperiode, wel eetbaar zijn. Nu had hij van deze winter gebruik gemaakt om dat feit eens te toetsen, maar volgens hem waren ze toch ongenietbaar gebleven.

Mej. Janssen merkte naar aanleiding van krantenberichten over het voorkomen van wasbeertjes in Limburg op, dat zij in 1933 een jong exemplaar aangetroffen had voor haar huis in Meezenbroek.

NIEUWS UIT VENLO EN OMGEVING

In de afgelopen winter heeft ons genootschap contact gekregen met de *Tegelse Natuurvrienden*, een vereniging van vogelkenners. In de periode van strenge vorst heeft men zich met zovele andere in ons gewest ingespannen om in nood verkerende vogels te helpen. Uit het ons toegezonden rapport over de vogelvoedselactie nemen wij met toestemming van de secretaris, de heer **Gommans**, het volgende over:

Voedselplaatsen:

Langs de Maasoever Velden-Swalmen.

In de bossen van Tegelen-Reuver.

In de grote Peel te Ospel.

Op diverse landerijen in en om Tegelen, Belfeld, Reuver, Swalmen, Grubbenvorst en Sevenum.

Voederplaats op de Maasoever

Hoeveelheid verstrekt voedsel: 13 ton graan en graanafval, 1 ton brood, 200 kg gemengd vogelzaad, 250 kg. koekjes, 350 kg vetten, 400 kg vleesafval en botten, 300 kg voedselresten, 250 stuks vetbollen.

Instanties met wie werd samen-
gewerkt:

Dierenbescherming afd. Noord-Limburg.

Vrienden der Natuur, Venlo.

Politie van Arcen, Blerick en Velden.

Jagersverenigingen van Lottum en Tegelen.

Vogelvrienden en verkenners van Reuver en omgeving.

Opmerking:

Tot onze spijt moeten wij melding maken van het feit, dat vele vogels van de voederplaatsen werden verjaagd door de roekeloze houtduivenjacht, die o.a. langs de Maas te Tegelen ondernomen werd door enkele leden van de Tegelse Jagersvereniging. In de buurt van Asselt (Swalmen) werd door enkele ons niet bekende jagers gejaagd op ca 1500 wilde eenden, terwijl wij aan de oostelijke Maasoever in Siberische koude voedsel uitwierpen voor wilde zwanen, knobbelzwanen, rietganzen en meerkoeten. Het was inderdaad een schril contrast!

Uit de uitgebreide lijst van waarnemingen nemen wij het volgende over:

4 nov. 1962 een barmsijs, Maasoever, Tegelen; 11 nov. 1962 een roodborsttapuit, Bosrand, Belfeld; 24 nov. 1962 een klapekster, Maasoever, Tegelen; 26 dec. 1962 een aalscholver, Maasoever, Tegelen.

Op 31 dec. 1962 meldt zich dan de voorhoede van het leger van wintergasten op de Maas, waaronder nonnetjes (hoogste aantal 20), grote zaagbekken (h.a. 80), tafeleenden (h.a. samen met kuifeenden 300), Kleine zwaan (h.a. 4), wilde zwaan (h.a. 14), knobbelzwaan (h.a. 20), rietgans (h.a. 200), grauwe gans (1), brilduiker (h.a. 6), zwarte zeeëend (h.a. 4), toppereend (h.a. 2), ijseend (een ex. op 2 maart, mede gedetermineerd door P. Spreuwenberg, Venlo), smient (3), dodaars (3), fuut (1). De volgende soorten roofvogels werden geregeld gezien: blauwe kiekendief, smelleken, sperwer, buizerd (h.a. 10 op afval van pluimvee, Reuver), torenvalk.

Op 16 jan. een watersnip, aan de stuw, Belfeld; op 26 jan. een scholekster, Maasoever, Reuver-Beesel; op 16 febr. 50—60 grauwe gorsen, Rijkkel, gem. Beesel; op 23 febr. twee fraters, haven PLEM, Buggenum; op 26 febr. 15 putters, Maasoever, Tegelen.

Gedurende de hele vorstperiode: een witte kwikstaart, Maasoever, Tegelen.

Op 4 maart begint de voorjaarsstrek te Belfeld met ongeveer 400 Kieviten, Maasoever, Belfeld. Op 5 maart volgen daar leeuweriken en roeken, op 6 maart koperwieken, op 7 maart kneutjes, op 9 maart wordt een wulp gezien, op 10 maart een rode wouw. Op dezelfde plaats en datum een tiftjaf en vier roodborsttapuiten. Ook zijn dan pijlstaarteenden aanwezig. Op 17 maart zwarte roodstaart en boomleeuwerik, de laatste op het landgoed Holtmühle te Tegelen. Tenslotte maakt het rapport melding van waarnemingen in de Grote Peel te Ospel, op 16 maart: 150 grutto's, 300 pijlstaarteenden, twee zomertalingen, 200 wintertalingen, een blauwborst, twee tureluurs, 40 kolganzen en een roerdomp.

Op de vaste voederplaatsen waren geregeld aanwezig: 2000 wilde eenden, 1500 meerkoeten, 50 waterhoentjes, 10 rietgorsen (Tegelen), 300 kepen en 500 spreeuwen.

Tweevleugelige Insekten-Diptera. VII. De snavelvliegen Rhagionidae, Viltvliegen (Therevidae, Mugvliegen (Cyrtidae) en Wolzwevers (Bombyliidae) van Nederland door Drs. V. v. d. Goot. Illustraties van N. A. J. Visser. Wetenschapp. Meded. no 46 van de K.N.N.V. Prijs f 2,25, voor leden van de K.N., N.V. en N.E.V. f 1,75. Te bestellen door storting of overschrijving op postrekening 13028 van het Bureau van de K.N.N.V. te Hoogwoud N.H. met vermelding W.N. 46.

De K.N.N.V. vervolgt rustig haar reeks over de Diptera. Het materiaal, dat als grondslag heeft gediend voor deze studie, is te vinden in de collecties van de musea te Amsterdam en Leiden en van enkele particulieren.

De schrijver begint elke familie met het aangeven van enkele duidelijke kenmerken, waaruit men kan afleiden, tot welke familie het te determineren insect behoort. Dan volgt de determinatietabel. Heeft men moeilijkheden, dan kan men het diertje opzenden aan de schrijver (Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden).

In Zuid-Limburg komen een aantal soorten voor, die meer in Centraal Europa thuis horen en hier juist de grens van haar verspreidingsgebied bereiken.